

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zdeňky Sedlákové a soudců JUDr. Bohuslava Petra Ph.D. a JUDr. Tomáše Strouhy v exekuční věci

oprávněného: **PROFI CREDIT Czech, a.s.**, IČO 61860069,
se sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1 - Nové Město
zastoupený JUDr. Kateřinou Perthenovou, advokátkou
se sídlem v Hradci Králové, Velké náměstí 135/19, 500 03

proti
povinnému: [redacted], narozený [redacted],
bytem [redacted],
zastoupený Mgr. Petrem Němcem, advokátem
se sídlem v Praze 4, Mendíků 1396/9, 140 00

pro 82 954 Kč s příslušenstvím, a pro smluvní pokutu, o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 25.10. 2018, č. j. 10 EXE 2339/2014-44

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně **se mění** tak, že exekuce nařízená podle pověření Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 12.6.2014, pod sp. zn. 10 EXE 2339/2014 a vedená Mgr. Martinem Tunklem, soudním exekutorem Exekutorského úřadu Plzeň – město pod sp. zn. 94 EX 2157/14 se zastavuje.
- II. Oprávněný **je povinen** zaplatit povinnému na nákladech řízení částku 22 393,50 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. Petra Němce.
- III. Oprávněný **je povinen** zaplatit Martinu Tunklovi, soudnímu exekutorovi, Exekutorského úřad Plzeň – město se sídlem 301 00 Plzeň, Palackého náměstí 28 na náklady exekuce částku 16 685,90 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Oprávněný **je povinen** zaplatit povinnému částku 7 623 Kč vymoženou na náklady exekučního řízení, do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. Petra Němce.
- V. Soudní exekutor Mgr. Martin Tunkl z Exekutorského úřadu Plzeň – město se sídlem 301 00 Plzeň, Palackého náměstí 28, **je povinen** zaplatit povinnému částku 16 685,90 Kč vymoženou na nákladech exekuce do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. Petra Němce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně napadeným usnesením zamítl návrh povinného ze dne 17.7.2018 na zastavení exekuce, nařízené podle pověření Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 12.6.2014 pod sp. zn. 10 EXE 2339/2014, jejímž provedením byl pověřen soudní exekutor Mgr. Martin Tunkl, z Exekutorského úřadu Plzeň – město. Podle povinného důvodem pro zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř. je nezpůsobilý exekuční titul, neboť byl vydán rozhodcem, který neměl pravomoc spor rozhodovat. Rozhodčí smlouva a smlouva o úvěru tvoří jeden vzájemně provázaný konstrukt a ve svém celku jsou neplatné obě pro rozpor s dobrými mravy.
2. Okresní soud vyšel z toho, že jak samotná úvěrová smlouva, tak rozhodčí smlouva nejsou v rozporu s dobrými mravy podle § 580 o.z. V úvěrové smlouvě nebyly sjednány zajišťovací prostředky v takové míře a v rozsahu, které by kolizi s dobrými mravy mohly způsobit. Byla sjednána toliko jednorázová smluvní pokuta s procentní sazbou do budoucna vždy z dlužné částky, úroky z prodlení byly v zákonné výši, aniž byla sjednána zástavní práva na nemovitých věcech povinného a úvěr nebyl zajištěn ani směnkami. Plnění, které exekuční titul ve formě rozhodčího nálezu povinnému ukládá (a je vykonáváno), nelze posoudit jako povinnost, jenž by byla ve zjevném rozporu s dobrými mravy, když během řízení nebyly zjištěny žádné okolnosti, vedoucí k závěru o neplatnosti rozhodčí smlouvy.
3. Proti usnesení okresní soudu podal odvolání povinný, podle něhož soud právně věc posoudil chybně, poskytl ochranu zjevné nespravedlnosti a nevypořádal se ani s judikaturou Nejvyššího a Ústavního soudu. Pochybil, jestliže neshledal, že smlouva o úvěru byla uzavřena v rozporu s dobrými mravy. Smlouvě příčí se dobrým mravům nemůže právní stát poskytovat ochranu, a to zejména tehdy, když byl vyloučen přezkum rozhodčího nálezu, jenž vydal rozhodce s právním vzděláním, aniž se sám nad smlouvou pozastavil a veškerý nárok oprávněnému zcela přiznal. Oprávněný navíc změnil parametry smlouvy, když podle návrhu na uzavření smlouvy měl být oprávněnému poskytnout úvěr 100 000 Kč s úrokovou sazbou 99,25 % p.a. Oznámením o schválení úvěru však oprávněný částku jednostranně snížil na 23 000 Kč a úrokovou sazbu zvýšil na 166,48 % p.a., což zjevně odporuje dobrým mravům. Smlouva byla navíc zajištěna sérií smluvních pokut, které jsou pro povinného v zásadě likvidační. Podle odvolatele je úvěrová smlouva svým obsahem s lichevními úroky a drakonickými pokutami ekcesem, kterému nemůže být poskytnuta soudní ochrana ani v exekučním řízení. Povinný navrhl, aby usnesení okresního soudu bylo změněno v tom směru, že exekuce bude zastavena a oprávněnému bude uložena povinnost uhradit povinnému náhradu nákladů řízení a vrátit mu vše, co již na náklady v exekuci zaplatil.
4. Oprávněný ve vyjádření k odvolání navrhuje usnesení okresního soudu potvrdit. Rozhodčí smlouva byla uzavřena platně jako i v jiných případech, což dokládá řadou různých judikátů. Povinný neprokázal, že by podmínky úvěrové smlouvy byly natolik extrémní, že by bylo možno dojít k závěru, že smlouva o úvěru společně s rozhodčí smlouvou jako celek by byly neplatné v důsledku kolize s dobrými mravy, respektive s principy na ochranu spotřebitele. Povinný v exekuci uplatňuje argumentaci, kterou se mohl bránit v rozhodčím řízení, což však sám svou nedbalostí opomenul.
5. Odvolání povinného je podle zákona přípustné, včasné a podané oprávněnou osobou.
6. Na základě tohoto zjištění Krajský soud v Českých Budějovicích jako odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř. v nařízeném odvolacím jednání a dospěl k závěru, že odvolání povinného je důvodné.
7. Okresní soud opřel své rozhodnutí o to, že povinný uzavřel s oprávněným úvěrovou smlouvu za zcela standardních podmínek a stejně tak byla uzavřena i samotná rozhodčí smlouva. Iniciativa k uzavření úvěrové smlouvy vyšla od povinného, který se sám pro tohoto věřitele rozhodl a

vyhledal ho. Požadavek na úvěr ve výši 100 000 Kč nebyl ze strany oprávněného akceptován, ovšem oznámení o schválení úvěru ze dne 6.3.2012 v částce 23 000 Kč vzal povinný na vědomí, včetně závazku úvěr splácet ve 48 měsíčních splátkách po 1 997 Kč. V rozhodčím řízení povinný nevznesl žádné námitky a to ani vůči smluvní pokutě, či osobě rozhodce a bránit se začal až podáním návrhu na zastavení exekuce dne 17.7.2018.

8. Ze zprávy pověřeného exekutora ze dne 17.1.2019 a 23.1.2019 odvolací soud zjistil, že exekutor během exekuce vymohl celkem 176 793,05 Kč oprávněnému byla vyplacena částka 76 161,15 Kč a na náklady exekuce byla zaúčtována částka 16 685,90 Kč, přičemž na účtu exekutora zůstává deponována částka 83 946 Kč. Tato částka představuje nevyplacené měsíční splátky ze mzdy povinného od doby podání návrhu na odklad a zastavení exekuce. Exekutor s výplatou těchto částek vyčkává do rozhodnutí odvolacího soudu s tím, že pokud bude návrh zamítnut, připadá z výše uvedené deponované částky k vyplacení oprávněnému 71 059,50 Kč a na náklady exekuce částka 12 886,50 Kč (10 650 Kč na odměnu exekutora a 2 236,50 Kč na daň z přidané hodnoty z této částky).
9. Z vyúčtování zaslaného rovněž pověřeným exekutorem soud zjistil, že v současné době nárok oprávněného činí celkem 376 444,09 Kč, rozúčtováno bylo 176 793,05 Kč a zbývá uhradit 199 654,04 Kč.
10. Odvolací soud nesdílí názor okresního soudu, že sjednané podmínky pro poskytnutí úvěru byly do té míry standardní, za jaké je považuje tento soud, jestliže je hodnotí jako dohodnuté v souladu s dobrými mravy. Nelze přehlédnout, že povinnému byl nakonec v rozporu s návrhem na uzavření úvěrové smlouvy poskytnut úvěr jen ve výši 23 000 Kč, ovšem naopak se zvýšeným úrokem na 166,48 % p.a. a procentní sazbou nákladů (RPSN) 153,28 %. Podle přehledu plateb povinný na úvěr ve výši 23 000 Kč již zaplatil 139 597,65 Kč a přesto mu zůstává doplatit 168 980,54 Kč, neboť v současné době činí nárok oprávněného již 308 578,19 Kč a náklady exekutora 67 868,90 Kč, respektive oprávněného 30 673,50 Kč. Z uvedeného je zřejmé, že smlouva o úvěru spolu s rozhodčí smlouva není v pořádku, jejich neplatnost je však třeba vzhledem k době, kdy byly uzavřeny, poměřovat § 39 zákona č. 40/1964 Sb. a nikoliv § 580 o.z. (§ 3028 odst. 3 o.z.), jak to učinil okresní soud. Podle citovaného § 39, neplatný je právní úkon, který se přičí dobrým mravům.
11. Judikatura soudů (například rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 199/11, sp. zn. III. ÚS 4084/12) dovodila, že je neakceptovatelné, aby se případné soudní ochrany dostávalo subjektům, které evidentně poškozují práva svých klientů. Běžný klient úvěrové společnosti nemůže v případě krátkodobého úvěru dopředu očekávat, ba ani předpokládat, že celková splacená částka bude několikanásobně převyšovat částku půjčenou. Tento předpoklad nelze ani spravedlivě požadovat, a nic na tom nemění skutečnosti, že klient takovou smlouvu podepsal a že s ní souhlasil. Odvolací soud dospěl k závěru, že konkrétní případ povinného naplňuje znaky zjevné nespravedlnosti, tak jak byly popsány v citovaných judikátech Ústavního soudu. Rozhodce v rozhodčím řízení tuto zjevnou nespravedlnost, které se dopustil oprávněný jako věřitel, „přikryl“, aniž se rozhodce věcně zabýval tím, zda věřitel má vůbec na své plnění právo. Rozhodce neposkytl povinnému jako dlužníkovi respektive jako spotřebiteli žádnou ochranu a pak je mu třeba poskytnou ochranu alespoň v exekuci, respektive odeprít ochranu práv nečestným způsobem nabytých věřitelem, které stojí zcela mimo účel civilního procesu, respektive mimo základní hodnotový rámec práva jako normativního systému, jak konstatoval Ústavní soud.
12. Odvolací soud proto usnesení okresního soudu podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. změnil tak, že exekuci zastavil.
13. O nákladech mezi oprávněným a povinným bylo rozhodnuto podle § 89 exekučního řádu ve spojení s § 271 o.s.ř., neboť exekuce byla zastavena pro nezpůsobilý exekuční titul, což lze přičíst k tíži oprávněného, který procesně zavinil, že exekuce musela být zastavena. Náklady povinného se sestávají z odměny advokáta u okresního soudu za 3 úkony právní služby (převzetí věci, sepis

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.

návrhu na zastavení a účast na jednání dne 25.10.2018), určené podle § 7, § 8 a § 11 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. po 2 990 Kč za 1 úkon, celkem 8 970 Kč z tarifní hodnoty 121 017,70 Kč, ke každému úkonu právní služby přináleží náhrada hotových výdajů po 300 Kč za 1 úkon, tedy 900 Kč s 21 % DPH ve výši 2 072,70 Kč. Náklady dále tvoří cestovné z Prahy do Jindřichova Hradce na jednání dne 25.10.2018 a zpět ve výši 286 Kč, náhrada za promeškaný čas při účasti na jednání ve výši 12 půlhodin po 100 Kč, tedy 1 452 Kč (§ 13 odst. 4 a 5, § 14 odst. 1 písm. a/ a § 14 odst. 3 citované vyhlášky). V odvolacím řízení tvoří náklady odměna za 2 úkony právní služby (sepis odvolání a účast na jednání dne 11.1.2019) v částce 2 990 Kč za každý úkon, při stejné tarifní hodnotě jako u okresního soudu, dále náhrada hotových výdajů paušálem po 300 Kč, za každý úkon právní služby s připočtením DPH 1 381,80 Kč, cestovné z Prahy do Českých Budějovic na jednání a zpět ve výši 146 Kč, náhrada za promeškaný čas ve výši 10 půlhodin po 50 Kč, celkem 605 Kč, včetně DPH (náhrada cestovného a náhrada za promeškaný čas byla účtována ve výši poloviny, neboť druhá polovina byla účtována v rámci jiného řízení, jehož se advokát povinného zúčastnil ve stejný den). Náklady řízení před odvolacím soudem činí 8 712,80 Kč, respektive náhrada nákladů za řízení před oběma soudy činí celkem 22 393,50 Kč.

14. Podle § 271 o.s.ř., dojde-li k zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí, rozhodne soud o náhradě nákladů, které účastníkům prováděním výkonu rozhodnutí vznikly, podle toho, z jakého důvodu k zastavení výkonu rozhodnutí došlo. Může také zrušit dosud vydaná rozhodnutí o nákladech výkonu, popřípadě uložit oprávněnému, aby vrátil, co mu povinný na náklady výkonu rozhodnutí již zaplatil. Toto ustanovení je možno aplikovat podle § 52 odst. 1 exekučního řádu i v exekucích. S ohledem na důvody zastavení exekuce je oprávněný povinen povinnému vrátit částku 7 623 Kč, která mu byla již během exekuce na nákladech vyplacena.
15. Podle stejného ustanovení musí i pověřený exekutor vrátit povinnému náklady exekuce, které na povinném během exekuce vymohl, neboť exekutor má v exekuci ohledně nákladů řízení postavení účastníka. Pověřenému exekutorovi však při zastavení exekuce podle § 89 exekučního řádu a § 11 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 330/2001 Sb. náleží odměna podle § 6 z výše vymožené částky, což představuje 16 685,90 Kč, kterou je povinen exekutorovi zaplatit oprávněný, neboť toho stíhá procesní zavinění za zastavení exekuce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat dovolání ve lhůtě 2 měsíců od doručení usnesení krajského soudu z důvodů uvedených v § 237 o.s.ř., u Okresního soudu v Jindřichově Hradci.

České Budějovice, 25. ledna 2019

JUDr. Zdeňka Sedláková v. r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Houdková.